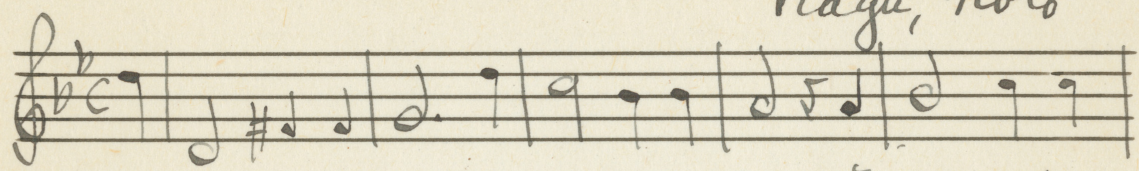

Rep.

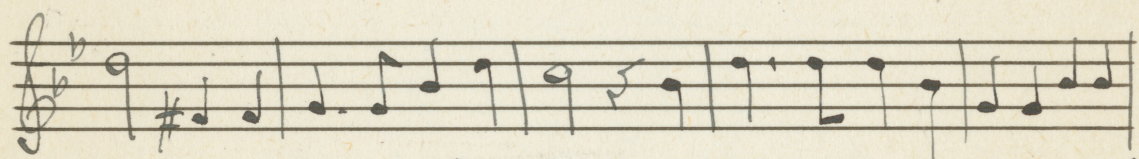
Näckvisan.^{42.}

144

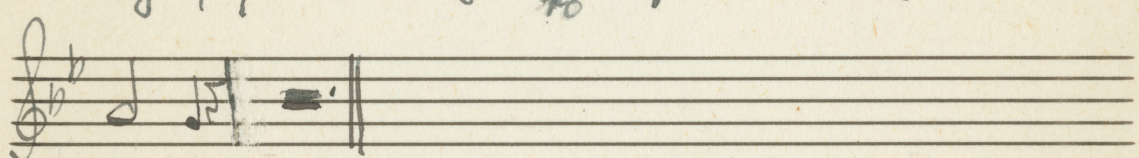
Nagu, Nöls

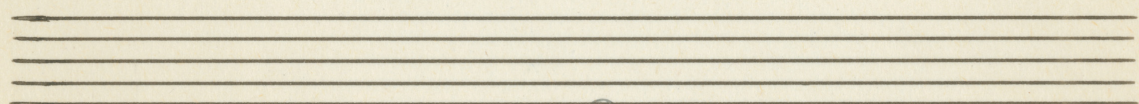
Mitt hus det är byggt allt under en bro, där ingen kan

seglar, ej håller någon ^{ro} to, ej håller taga hus om nuchatts.

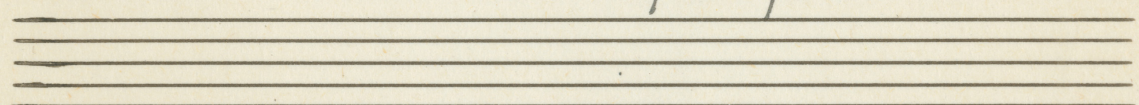

Liden.

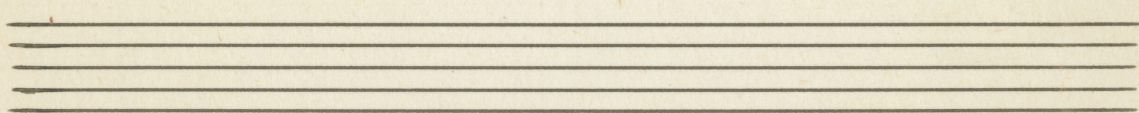

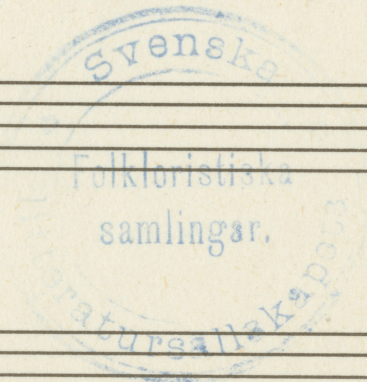
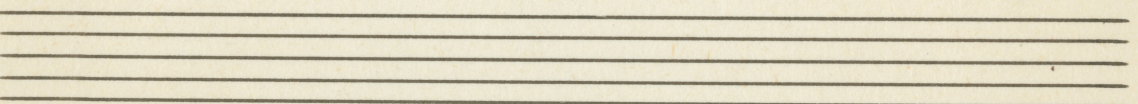
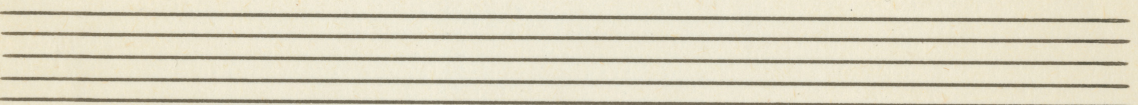
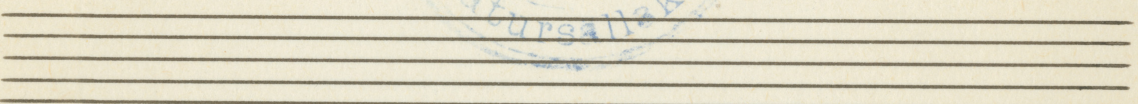
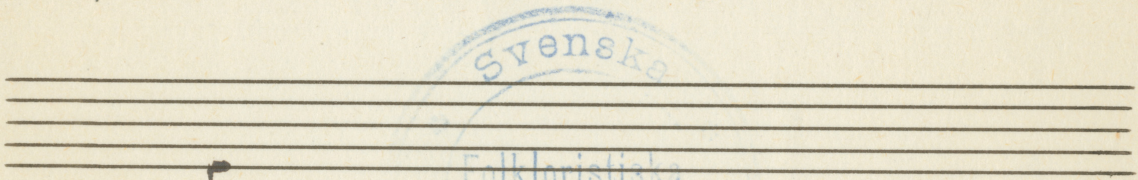
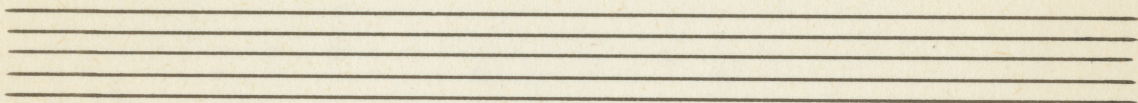
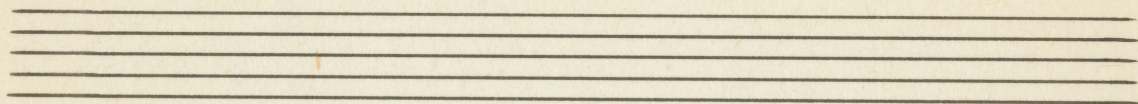
Svea Jansson

19. 6. 1923.

Sjungen av Mormors mormor.

1. Mitt hus det är byggt allt under en bro,
där ingen kan segla, ej håller någon ro,
ej håller taga hus om midnattstiden.
2. De lågo ^{där} tillsammans den korta sommarnatt.
Litet de sovo, men mera talas ved;
de sade varandra sin mening.
3. Ork jungfrun steg upp, hon kammade ut sitt hår.
"Gud nåde mig stackars flicka, de ord jag fällde i går!
Nu harer jag min jungfrudom förlorat!"
4. "Int är det någon dager, fast jungfrun tycker så,
det är den klara stjärnan, som framför dagen går.
Hon lyser över berg och djupa dalar."

